

denfor Skyldkredsen angaar, og vil samtidig dermed aflaste Over-Skyldraadet for en Del Arbejde, der ligger mere naturligt for et lokalt Raad. Over-Skyldraadet, under hvis Ledelse saavel Vurderingsraadene som Skyldraadene skal virke, vil naturligt blandt andet som en af sine Hovedopgaver faa det Arbejde at søge tilvejebragt Ensartethed i Vurderingerne Skyldkredsene imellem.

Ændringsforslag Nr. 21 til 3die Stykke i § 10 er en Gentagelse af den tilsvarende Bestemmelse i den nugældende Lov.

Til § 13 har Udvalget af Hensyn til Vurderingsdistrikternes meget forskellige Størrelse foreslaaet Vurderingsmændenes Honorarer ændret fra henholdsvis 150 Kr. og 50 Kr. til 200 Kr. og 25 Kr. —

Til Udvalget er sket Henvendelse fra flere Skovejere og Foreninger for disse angaaende Skoves Vurdering og Beskatning. Ligeledes har Bestyrelsen for Vurderingsformændenes Forening henvendt sig til Udvalget angaaende det vurderingstekniske i Lovforslaget.

Udvalget har rettet Begæring til Finansministeriet om Oplysning om Skyldkredsenes Antal samt om Antallet af Ejendomme saavel indenfor disse som i de enkelte Vurderingskredse. Besvarelsen heraf er imidlertid saa omfangsrig, at det ikke lader sig gøre at optrykke det som Bilag.

Man har i Udvalget drøftet Spørgsmaalet om Anskaffelse af Kort som Vejledning ved Vurdering af Grundene, men da dette ikke lader sig gennemføre til den førstkommende Vurdering, gør Udvalget ingen Indstilling herom, men nøjes med at henlede Opmærksomheden herpaa.

Et *Mindretal* (Frøkjær og Piper) kan billige, at man gaar over fra 3-aarige til 5-aarige Vurderingsperioder, dog saaledes, at man paa Grund af den endnu delvis raadende Højkonjunktur første Gang nøjes med en 3-aarig Periode.

Mindretallet kan ikke godkende, at den nuværende Vurderingsperiode med dens ekstraordinært høje Vurderingssummer ved Flertallets Ændringsforslag forlænges med et halvt Aar.

Mindretallet kan billige de Forsøg, der gøres gennem en Omorganisering af Vurderingsorganerne, for at naa til en mere ensartet og retfærdig Vurdering til Ejendomsskyld.

Derimod vil Mindretallet af al Eyne modsætte sig, at en ny Grundbeskatning indføres paa det i Loven givne uvederhæftige Grundlag.

En forsvarlig Vurdering af Jordens Ydeevne og derigennem af dens Værdi bør ikke ske af de samme Organer, der vurderer til Ejendomsskyld, og som en lille Biforretning til Ejendomsskyldvurderingen. I mange Tilfælde vil de Vurderingsmænd, der kunde være særdeles kvalificerede til at vurdere Ejendomsværdien, savne Betingelserne for at bedømme Jordens Godhed.

Jordværdien bør sættes efter en indgaaende Undersøgelse af de enkelte Jordstykker og ikke ved et løst Skøn. Den bør til Gengæld være blivende for en længere Aarrække og ikke ændres ved de 5-aarige Vurderinger.

For Byernes Vedkommende anser Mindretallet Ejendomsskylden, der omfatter baade Grund og Bygninger, for langt det bedste Skattegrundlag. Dette er saaledes ogsaa erkendt i Frederiksberg Kommune, hvor man havde en Grundtakst, men forlod denne for udelukkende at benytte Ejendomsskylden som Skattegrundlag.

Grundens Værdi kan ikke vilkaarligt skilles fra Bygningen og den Brug, der gøres af samme, og i de bebyggede Dele af Byerne vil man savne enhver paalidelig Vejledning ved Grundens Værdiansættelse. Denne vil komme til at bero paa den individuelle Opfattelse hos vedkommende tilfældige Vurderingsmænd.

Endnu mere uretfærdigt vil Lovforslagets Bestemmelser om, at Grunden skal vurderes ikke efter den Anvendelse, den har, men efter den Anvendelse, de paagældende Vurderingsmænd mener, den burde have, virke.

Man aabner her Adgang til en fuldstændig Fantasi-vurdering og for en Skatteudplyndring af Ejendomsbesidderne, der